

**„Mielőtt megformáltalak az anyaméhben,
már ismertelek” (Jer 1,5)**

Vakációs gyermekhét

Gyermekhét

Ez évben is megrendezte gyülekezetünk a nyári napközis tábor hittanos korú gyermekek számára. Július első hetében mintegy hatvanan gyűltünk össze. A táborban a gyerekek 5-6 csoportba besorozva foglalkoztak Jeremiás és Ezékiel történetével. Korosztály szerint voltak felosztva a csoportok, és a gyerekeknek lehetőségük volt angol illetve német nyelven is körbejárni az adott témákat, történeteket. Első nap Jeremiás elhívását tanulmányoztuk. A második napot is, mint a többit, együtt kezdtük közös énekléssel. Minden nap egyre több dallal tudtuk dicsérni az Urat. A közös kezdés után a csoportjainkban dolgoztuk fel az aznapi történetet. Olyan csodálatos volt azt látni, hogy az óvodásokat is megérintette az a kép, ahogyan Isten beszél Jeremiához, és megígéri neki, hogy Ő fogja biztosítani a szavakat, amelyekre szüksége lesz a szolgálata során. A harmadik napon következett Ezékiel próféta története. Jó volt látni, hogy megértették a történetet, ami nem volt annyira könnyen emészthető. Az aranymondásokat is ügyesen megtanulták, pedig azok is nehezek voltak. Ezért

jobban ki kellett fejtenünk, milyen is az, amikor az Úr hozzánk beszél, és hogyan tudunk erre válaszolni. A csoportomban, ahol óvodás korú gyermekek voltak, egy különleges beszélgetésnek is fűltanúja lehettem: két 5 év körüli fiú azt tárgyalta, hogy az Úr hogyan szólhat hozzánk. Az egyik kisfiú megkérdezte, hogy milyen hangja van, és hogy mindekihez beszél-e, erre a másik rávágta, hogy „igen, hozzám szokott beszélni.” Hihetetlenül jó egy ilyen dolgot megtapasztalni, még a legkisebbek között is! Utolsó nap megnézhetjük előre, mit ad elő az egyik csoport a vasárnapi istentiszteleten, a vállalkozó szelleműek még csatlakozhattak is. Sokan felbátorodtak, látva a szép jeleneteket. A legkisebbekkel mi csak nézők voltunk ott, de így is jó volt azt tapasztalni, hogy akárhányszor felhangzott egy-egy aranymondás, odasúgták a fülünkbe: „Ezt mi is tudjuk!” és mosollyal a szájukon befejezték a felhangzó mondatot. Ezt az előadást a gyülekezeti tagok a gyerekeket követő vasárnap láthatták a templomban is. Mindennap bőséges tízóráival láttak el minket a gyülekezet idősebb hölgy tagjai,

így a nap folyamán nem csak lelkileg, hanem testileg is töltődhattunk, ami nagyon fontos volt a forró időjárásban, illetve a szünetben történő focimeccsek után. Ezúton is szeretnénk megköszönni még egyszer mindenkinek, aki bármilyen formában segített.

A táborban segítők nevében mondhatom, hogy a hét folyamán öröm volt a gyerekekkel együtt gondolkozni, illetve sok mindenben tőlük is ugyanúgy tanulhatunk, mint ahogyan reméljük, ők is tőlünk. Zárásként hadd osszam meg az első nap aranymondását, amely úgy gondolom, végig követte az egész hetünket. „Mielőtt megformáltak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.” (Jeremiás 1:5)

Ábrám Noémi

Gyülekezeti házunkban két éve működik egy gyülekezeti könyvtár, amelyet azért hoztunk létre, hogy Isten elhívott munkásainak könyvekben megjelent gondolatait, tapasztalatait, bizonyágtételeit eljuttassuk gyülekezetünk tagjaihoz, és ezzel segítsük lelki épülésüket, erősödésüket.

A gyülekezetben megtapasztalt áldásokat figyelembe véve tavasszal könyvgyűjtést szerveztünk kárpátaljai testvéreink számára.

Ezzel az adománnyal szerettünk volna némi lelki támaszt nyújtani, s a magyar anyanyelvű olvasást támogatni idősebb és fiatalabb testvéreink körében egyaránt. A gyülekezet tagjai több, mint 1100 könyvet és 300 folyóiratot gyűjtöttek össze és küldtek el Kárpátaljára májusban, melyek között főként lelkigondozói, hitmélyítő kötetek, igehirdetések, igemagyarázatok, bibliaismereti és napi áhítatos könyvek, valamint keresztyén hitünk kérdéseit taglaló művek voltak.

Illetve a gyermekek számára nem csak bibliai témájú alkotásokat, hanem igényes gyerekirodalmat is küldtünk. Hiszen fontosnak tartjuk, hogy az olvasás szeretetére neveljük a gyerekeket már egészen kicsi kortól kezdve.

Köszönünk szépen minden adományt!

(Szerk.)

Bemutatkozik a VI. éves exmisszus-gyakornok

Péter-Szarka Zsófia vagyok, aki korábban az Irinyi Zsófia névre hallgattam, de több mint egy éve feleségként határozhatom meg magam. Férjem Péter-Szarka László, egyetemi lelkész, a Nagyerdei Gyülekezet egykori segédlelkésze.

A gyülekezet tagjaival az évközi alkalmak mellett már három nagytáborban is találkozhattam, sőt óvodások között hitoktatással, fiatalok körében pedig ifivezetőként szolgállok (a Sifi ifiben).

Ezekben a sorokban most szeretnék egy kicsit részletesebben bemutatkozni.

1991. május 6-án születtem Debrecenben, egy háromgyermekes családba egyetlen lányként.

Testvéreim Ádám és Sándor. Balkányban nőttem fel, édesanyám Szalai Erika Judit, a helyi általános iskolában tanítónő, édesapám Irinyi Sándor, mezőgazdasági vállalkozó, a balkányi református egyház-község presbitere.

Az általános iskola után középiskolai tanulmányaimat a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában végeztem, ahonnan egyenesen a teológiára jelentkeztem, egyetlen helyként megjelölve.

A hittudományi egyetem első évének elvégzése után Németországban önkéntes diakóniai szolgálatot végeztem tizenegy hónapon keresztül egy Bad Sulza nevű kis városban, egy rehabilitációs klinika gyermekmegőrzőjében dolgoztam.

Az idegen nyelv ismerete nélkül vállaltam ezt a kihívást, de nem egyedül, hanem barátommal, aki azóta már a férjem.

A német nyelv elsajátítása mellett, a kinti munka során megszerzett tapasztalatokat az óvodás korú gyermekek között való szolgálatban kamatoztathatom. Ugyanis már harmadik éve, hogy a Nagyerdei Gyülekezet lehetőséget kínált számomra, melyet örömmel elfogadtam, így jelenleg több óvodában is végzek hitoktatást. Németország-

ból visszatérve a teológia folytatása mellett az Egyetemi Gyülekezet szervezésében megvalósuló élménypedagógiai programban („Társas-játék”-ban) vettem részt animátorként (játék-vezetőként).

Szabadidőmet férjemmel töltöm legszívesebben, s mivel az utazás nagy kedvelője vagyok, ezt legtöbbször kirándulással egybekötve teszem. Nagyon szeretek még kézműveskedni (pl.: fára gravírozni), jelenleg festésszettel szeretnék komolyabban foglalkozni. Az elmúlt évben már a háztartás vezetése is „nagy hobbim” lett. Az elmúlt időszakban már-már vezérigémmé vált ez a sokak számára ismert bibliai vers: „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt 37,4) Hálás is vagyok Istennek többek között azért, hogy a segédlelkészi évenem ebben a gyülekezetben tölthetem, amelyet mármár a sajátomnak érzek.

Péter-Szarka Zsófia

Egyszer egy epilepsziás fiú apja kétségbeesetten fordult segítségért Jézushoz: „Mester, elhoztam hozzád a fiamat...” (Márk 9,17) Jézus kikérdezte az apát a betegség kezdetére és tüneteire vonatkozóan, ahogyan az orvos felveszi az anamnézist. Az apa kérlelni kezdte Jézust, hogy tud-e valamit tenni érte, mire ő ezt az axiomatikus mondatot mondta: „Minden lehetséges annak, aki hisz” (v. 23).

A férfi gyorsan rávágta, hogy persze, persze hisz, ha ez kell a gyógyuláshoz, azután őszinte korrekcióval hozzátette, hogy az igazság az, hogy igen is, meg nem is: „Hiszek, segíts hitetlenségemen!” (v. 24). Ambivalens volt, ellentétes érzelmek, gondolatok egyidejűleg voltak jelen benne.

Nagyon emberi, pszichológiai szempontból nagyon hiteles, valóságos volt az apa reakciója.

Jézus nem utasította el, hogy ha csak érdekből mondtad, hogy hiszel, vagy ha hitetlen vagy, akkor nem foglalkozom veled. Ma is, hozzánk is így közelít. Lehet, hogy még nem hiszünk, de szeretnénk, vagy ambivalensek vagyunk, hiszünk is, meg nem is, vagy néha jobban, máskor kevésbé, vagy „hiszegetünk”, a magunk módján.

Jézus azt mondja, nem baj, csak legyünk őszinték, nem elsősorban vele, hanem önmagunkkal.

Keresztyén körökben fennáll a veszélye annak, hogy igyekszünk megfelelni a „hívóság” vélt vagy valós követelményeinek. Ennek megfelelően viselkedünk, szerepet kezdünk játszani, amelyet azután magunk is valóságosnak hiszünk. Az ilyen modellkövetés lehet, hogy nem is tudatos, hanem csak igyekezet, megfelelési kényszer.

Az emberek áramlottak Jézushoz, mert csodákat akartak, gyógyulni akartak.

Jézus sok csodát tett, mert ezt kérték tőle, de fontosabbnak tekintette a tanítást.

A népet viszont a csodák érdekelték. Megbotránkoztak, amikor arra buzdította őket, hogy szeressék ellenségeiket. A csodát kérték, őt magát nem.

Pedig a legnagyobb csoda: ő maga. Sokszor ma is, mi is hasonlóképpen viszonyulunk Jézushoz.

A segítségét kérjük, de őt magát nem. Gyógyítson meg, aztán mehetünk a magunk útján.

A fenti bibliai történetben a gyógyulás feltétele a hit.

Az nem baj, ha ez a hit még kicsi, kereső, hullámzó, vagy ambivalens. Ezt vigyük hozzá, ahogy van, és ő ezt sokszorozza meg. Úgy gyógyít, hogy a bennünk lévő erőt mozgósítja.

Természetes, ha olykor kétségeink vannak.

Nem kell ezeket letagadni, sőt inkább ismerjük be, legalább önmagunk előtt.

De ne engedjük, hogy a kétségek győzzenek! Ezeket is hozzá vigyük!

Őszinteségünket, keresésünket szeretettel és irgalommal fogadja, és tettekkkel válaszol.

A hit nemcsak megértés és befogadás, hanem akarati döntés kérdése is. „Hiszek hitetlenül Istenben, mert hinni akarok” – írja Ady Endre megrendítő őszinteséggel és hitelességgel.

A hit attitűd is: nyitottság, hiányérzet, kapaszkodás, vágy, reménység.

Ezekkel együtt mehetünk Jézushoz.

Dr. Kálmánchey Márta

Ady Endre:

Hiszek hitetlenül Istenben

Hiszek hitetlenül Istenben,
Mert hinni akarok,
Mert sohse volt úgy rászorulva
Sem élő, sem halott.
Szinte ömölnek tört szívemből
A keserű igék,
Melyek tavaly még holtak voltak,
Cifrázott semmiség.
Most minden-minden imává vált,
Most minden egy husáng,
Mely veri szívem, testem, lelkem
S mely kegyes szomjuság.
Szépség, tisztaság és igazság,
Lekacagott szavak,
Óh, bár haltam volna meg akkor,
Ha lekacagtalak.
Szüzesség, jóság, bölcs derékség,
Óh, jaj, be kelletttek.
Hiszek Krisztusban, Krisztust várok,
Beteg vagyok, beteg.
Meg-megállok, mint alvajáró
S eszmélni akarok
S szent káprázatokban előttem
Száz titok kavargó.
Minden titok e nagy világon
S az Isten is, ha van
És én vagyok a titkok titka,
Szegény, hajszojt magam.
Isten, Krisztus, Erény és sorban
Minden, mit áhitok
S mért áhitok? - ez magamnál is,
Óh, jaj, nagyobb titok.

Gyülekezeti épületünk 2008-as bővítésekor derült ki, hogy a körülkerített templomkertünk belső sarkában egy 150 négyzetméteres terület még önkormányzati tulajdonban van. Megkerestük városunk önkormányzatát, hogy a nevezett területet, mely a tenispályával egy helyrajzi számon van, kaphassa meg egyházközségünk. Az akkori polgármester úr felvetette annak lehetőségét, hogy az egész terület is használatba vehetnénk. Így presbitériumunk megfogalmazta a telekbővítésre vonatkozó kérelmét, melyben három célt határozott meg:

– „Rendezzük az önkormányzat tulajdonában lévő, de több mint negyed százada a templomkertbe nyúló és odakerített, az egyházközség által gondozott, használt terület helyzetét.

– Szabadtéri közösségépítő gyülekezeti programokhoz legyen jól használható nagyobb templomkertünk.

– A körülöttünk lévő lakótelep számára is tudjunk később programokat szervezni.

– A további építkezések majd lehetővé váljanak.”

Missziói szempontból végiggondoltuk a terület hasznosításának lehetőségeit, és ez alapján elkészítettünk egy rugalmas,

távlatos tervet Kálmán Ernő és Novák Róbert mérnök urak segítségével.

Debrecen város Önkormányzata 2014. február 27-i határozatával döntött arról, hogy a nevezett területet határozatlan időtartamra, térítésmentesen, tartós használatra egyházközségünknek adja közfeladatokat – sport, ifjúsági ügyek – ellátása céljából. A szerződést 2014. május 8-án írtuk alá.

A területet hasznosításra 2014. június 18-án vehettük át papíron.

2015 elején próbálkoztunk pályázati úton pénzt szerezni, de a műemlék és határon túli templomokkal egy kategóriában sajnos nem járhattunk jó eredménnyel.

A korábbi bérlő elköltözése után 2015 április elején kezdhettünk hozzá az átalakítási munkálatokhoz. Füvesítés kialakítása céljából a vörös salak helyett földet szállítottunk a területre, melyet közösségi munkával egyengettünk el. Nyesegettük az elvadult növényzetet és 5 konténernyi szemetet szállítottunk el. A kis épületen átalakítási munkákat kezdtünk el, hogy azt vizes blokként és raktárként tudjuk majd hasznosítani. Gyomtalanítottuk a területet. Egy gyülekezeti tagunk adományából automata locsolórendszert építettünk ki

közel félmillió forintos költséggel a leendő füves terület gondozásához.

Köszönjük a felnőtteknek a terep rendezésében, és a terület takarításában végzett sok önkéntes fizikai munkáját, valamint a kisebb-nagyobb céladományokat is. Köszönjük az ifisek szolgálatát is, akik egyébként az elmúlt hónapokban néhányszor már 40-50-en közösségépítő játékra használták a még salakos pályát.

Reméljük, hogy az így kibővült, füvesített területen jövőre már, nem csak közös munkákra, hanem közösségépítő játékokra, sportra, főzésre is lesz lehetőségünk. További terveink megvalósításához szükséges a külső anyagi forrás keresése is, de leginkább a közös, önkéntes összefogás.

Püski Lajos

**„Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között,
az Istent tisztelők és az őt nem tisztelők között.” (Mal 3,18)**

Hírek

♦ **Úrvacsora előkészítő istentiszteletek** lesznek: *szeptember 3-5.* csütörtök-szombat, 6 órától.

♦ **Úrvacsorás istentiszteletek** lesznek *szeptember 6-án* fél 9-kor és fél 11-kor.

♦ **Istentiszteletek érdeklődőknek:** *szeptember 20, szeptember 27, október 4.* vasárnap fél 11-kor, ahová szeretettel várjuk a Biblia, hit, egyház iránt érdeklődőket.

*Gyermekhetések vasárnapi
szolgálata*

Imádkozzunk...

- ♦ gyülekezetünk új missziós évéért,
- ♦ az új tanév hitoktatásának áldásaiért,
- ♦ mezőgazdaságért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

23. évfolyam 8. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu